

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy JUDr. Jaroslava Vlašína a soudců JUDr. Petra Průchy a JUDr. Jana Rutsche v právní věci žalobce: **S. M.**, proti žalovanému: **Ministerstvo práce a sociálních věcí**, se sídlem Na Poříčním právu 1, Praha 2, o přezkoumání rozhodnutí původního žalovaného Krajského úřadu Olomouckého kraje, se sídlem Jeremenkova 40a, Olomouc, ze dne 10. 1. 2005, č. j. KUOK/15572/04/OSV-DS/7025/SD-316, o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Ostravě ze dne 15. 11. 2010, č. j. 38 Cad 4/2005 – 96,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **s e o d m í t á .**
- II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobce podal dne 21. 12. 2010 kasační stížnost směřující proti rozsudku Krajského soudu v Ostravě ze dne 15. 11. 2010, č. j. 38 Cad 4/2005 – 96, jímž byla zamítnuta jeho žaloba proti rozhodnutí Krajského úřadu Olomouckého kraje ze dne 10. 1. 2005, č. j. KUOK/15572/04/OSV-DS/7025/SD-316. Ve své kasační stížnosti žalobce požádal o ustanovení zástupce, stejnou žádost uplatnil i ve svém podání ze dne 18. 3. 2011 (č.l. 112). Krajský soud v Ostravě žádost žalobce o ustanovení zástupce z řad advokátů usnesením ze dne 30. 11. 2011, č. j. 38 Cad 4/2005 – 165, zamítl s tím, že žalobce na výzvu soudu nezaslal vyplněné potvrzení o osobních, majetkových a výdělkových poměrech; krajský soud tudíž nemohl posoudit, zda žalobce zákonem stanovené podmínky pro ustanovení zástupce splňuje. Proti tomuto usnesení podal žalobce včasnou kasační stížnost, kterou Nejvyšší správní soud rozsudkem ze dne 10. 2. 2012, č. j. 3 As 2/2012 – 26, zamítl. Tímto rozsudkem Nejvyšší správní soud současně žalobce vyzval, aby do 5 dnů předložil plnou moc udělenou advokátovi pro zastupování v řízení o kasační stížnosti. Současně ho poučil o tom, že pokud nebude nedostatek povinného zastoupení odstraněn, bude kasační stížnost odmítnuta. Rozsudek byl žalobci doručen dne 15. 2. 2012, ten ve svém podání ze dne 17. 2. 2012 opětovně požádal o ustanovení advokáta Mgr. Františka Drlíka.

V řízení o kasační stížnosti musí být podle § 105 odst. 2 s. ř. s. stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie. Dle § 46 odst. 1 písm. a) s. ř. s. nestanoví-li tento zákon jinak, soud usnesením odmítne návrh, jestliže soud o téže věci již rozhodl nebo o téže věci již řízení u soudu probíhá nebo nejsou-li splněny jiné podmínky řízení a tento nedostatek je neodstranitelný nebo přes výzvu soudu nebyl odstraněn, a nelze proto v řízení pokračovat.

V projednávané věci byla kasační stížnost podána osobou oprávněnou (§ 102 s. ř. s.) a byla podána včas (§ 106 odst. 2 s. ř. s.). Žalobce však nebyl zastoupen advokátem, i když je v řízení o kasační stížnosti toto zastoupení povinné. Jeho žádost o ustanovení advokáta krajský soud zamítl, neboť žalobce navzdory řádné výzvě neposkytl soudu informaci o svých majetkových poměrech a nebylo tudíž možné dovodit, že je u něj splněn předpoklad pro osvobození od soudních poplatků. Nejvyšší správní soud žalobce vyzval k odstranění vady kasační stížnosti ve stanovené lhůtě, žalobce ale výzvu soudu nerespektoval, do dnešního dne plnou moc udělenou advokátovi nepředložil. O opětovné žádosti žalobce ze dne 17. 2. 2012 o ustanovení advokáta Nejvyšší správní soud nerozhodoval, neboť žalobce ani k této žádosti své majetkové poměry nedoložil.

Nedostatek povinného zastoupení advokátem v řízení o kasační stížnosti je svojí povahou odstranitelným nedostatkem podmínek řízení, který se však ani na výzvu soudu nepodařilo odstranit a v řízení o kasační stížnosti tak není možno pokračovat. Nejvyšší správní soud proto kasační stížnost odmítl podle § 46 odst. 1 písm. a) s. ř. s ve spojení s § 120 s. ř. s.

Výrok o náhradě nákladů řízení se opírá o § 60 odst. 3 s. ř. s. ve spojení s § 120 s. ř. s., podle něhož žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, jestliže byla kasační stížnost odmítnuta.

Nejvyšší správní soud podotýká, že od 1. 1. 2012 došlo ke změně kompetencí jednotlivých správních orgánů na úseku výkonu státní správy ve věcech pomoci v hmotné nouzi. Podle ustanovení čl. VIII bod 10 zákona č. 366/2011 Sb. s účinností od tohoto data nejsou již odvolacím orgánem ve věcech dávek pomoci v hmotné nouzi krajské úřady, ale Ministerstvo práce a sociálních věcí. Podle ustanovení § 69 s. ř. s. platí, že účastníkem řízení (žalovaným) je správní orgán, který rozhodl v posledním stupni, nebo správní orgán, na který jeho působnost přešla; ve smyslu ustanovení § 105 odst. 1 s. ř. s. pak dále platí, že účastníky řízení o kasační stížnosti jsou stěžovatel a ti, kteří byli účastníky původního řízení. V řízení o předmětné kasační stížnosti tedy ex lege nastoupil do práv a povinností původního žalovaného jiný správní orgán, a to Ministerstvo práce a sociálních věcí.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné (§ 53 odst. 3 s. ř. s.).

V Brně dne 7. března 2012

JUDr. Jaroslav Vlašín
předseda senátu